

דתניא ושכחת עומר בשדה פרט לטמון. דלא הוי שכחה דברי ר' יהודה: אפי' תימא רבנן. דאע"ג דקאמרי הכא גבי שכחה לרבות את הטמון התם גבי חלל מודו דפרט לטמון: והכא מעניינא דקרא כולי. כי ימצא חלל משמע כל היכא דמשתכח אפי' טמון אתא בשדה או באדמה למעוטי טמון: לרבות שכחת קמה. דאפי' לאחר שעשאן קמה¹ שכח במקצת קמה דאע"ג דלא הוי בשעת קציר אפילו הכי הוי שכחה: ורבנן (שבשדה בשדה). [מבשדה בשדך]. דאי כתיב בשדה הוי משמע לרבות שיכחת קמה אלא מדכתיב [ב]שדך תרתי שמעת מינה לרבות שכחת קמה ולמעוטי שצפו עומרין לתוך שדה חבירו כגון ששטפו חרדלית שלגשמים לתוך שדה חבירו דלא הוי שכחה: אויר שדה כשדה דמי. והוי שכחה, אי לאו כשדה דמי דכיון דאין מונחין על גבי קרקע אלא צפין על פני מים (כשצפו) [כצפון] לשדה חבירו דמי ולא הוי שכחה: לתוך שדה חבירו אין לתוך שדהו לא. אלמא אויר שדה כשדה דמי: ולטעמין פרט לצפו לתוך שדה חבירו אינן צפו אין מונחין לא]. מי איכא למימר הכי והכתיב בשדך ולא בשדה חביריך דמשמע בין עדיין צפין בין מונחין: [א]לא לתוך [שדה חבירו] אפילו מונחין. והאי דקאמר צפו משום דלא משכחת לה דעומרין מהלכין מאיליהן משדהו לתוך שדה חבירו אלא בצפו הכא נמי איכא למימר צפו לתוך שדה חבירו אפי' צפו לתוך שדהו והאי דקאמר לתוך שדה חבירו דאפילו מונחין כגון שנבלעו מים בקרקע: והניחו על גבי חבירו. על גבי עומר אחר בתוך שדהו: אבל בעליון דברי הכל לא הוי שכחה. (לא) [אלמא] אויר שדה לאו כשדה דמי: כיון דאחזיק ביה זכה ביה. דקתני שהחזיק בו להוליכו לעיר: אפי' בשדה. על גבי קרקע נמי: משום תחתון. ללמד על התחתון לר' שמעון בן יהודה כדאית לר' ולתנא קמא כדאית ליה: ומי מצית אמרת משום דאחזיק ביה והא מפני שהוא צף קאמר דאויר שדה כשדה דמי: אימא מפני שהוא כצף. דאף בלתוך שדה חבירו ולעולם משום דאחזיק בו:

הריני כבן עזאי בשוקי טבריא. דהיה בן עזאי חכם גדול והיה עומד בשוקי טבריא ואומר כל מאן דמספקא ליה בהילכתא ליתי לקמאי ומפרישנא ליה. אמר אביי הריני חכם כבן עזאי בשוקי טבריא וכל מאן דמספקא לי' מילתא ליתי לקמי ואפריש ליה כבן עזאי: ודילמא מין במינו הוי צף. וכצף על פני מים דמי: ולא מתחתון מודד. דמין במינו הוי טמון, ולא מעליון הוי מודד דמין במינו הוי צף: [מה עמ' ב] מאי לאו בהא קמיפלגי. דר' שמעון בן יהודה סבר מין במינו הוי טמון והוא הדין לחללים: דרבנן כרבנן. דאמרי ושכחת עמר בשדה לרבות את הטמון הילכך תחתון שכחה: אי הכי. דבטמון פליגי דאי הוי טמון ממש חייב בשכחה או לא: מאי איריא על גבי חבירו. דקאמר ת"ק דתחתון הוי שכחה משום בשדה לרבות את הטמון, אפי' בטמון בעפר ובצורר נמי הוי שכחה, ..לפלגי בטמון בעפר ובצורר דהוי שכחה ואנא [ידע]נא דכל שכן בעל גבי חבירו דבתחתון הוי [שכחה]: הכי נמי. דסבירא ליה לת"ק דאפי' טמון [בעפר ובצור] הוי שכחה והאי דקא מפלגי בעל גבי חבירו להודיעך כוחו דר' שמעון בן יהודה דס"ל דאפי' מין במינו הוי טמון ולא הוי שכחה:

1. הלשון משובש.